

د پوهاند دوكتور مجاور احمد زيار

د اتيايم زېږيسرلي د غونډې

ليکنو، ويناوو او پيغامونو ټولگه

اوچ او سمون

پوهنيار سيد اصغر ها شمي

هغه کتابونه چې سمسور وويپانې پرليکه کړې او يا يې پر
ليکه کوي، نور څوک يې
پرليکه کول اجازه نه لري

WWW.SAMSOOR.COM

د ننگرهار پوهنتون ریاست پیغام

درنو حاضرینو!

السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

زمونږ د علمي او فرهنگي شخصیتونو د ژوند، کارنامو او هلو ځلو د خپرلو او نمانځلو لپاره، چې د هې، اد په کچه کوم قدم اخیستل کېږي؛ نو زموږ هیله دا وي، چې ننگرهار باید د دغې بهیر بیلامه وي، ځکه زموږ ټول هېوادوال دا مني، چې ننگرهار د هېواد د فرهنگي مرکز په توګه خلیدلی او منل شوی دی.

د پښتو په اړه دا خبره ډېره کېده، چې دوی په ژوندیو کې ښه نه لري او په ژوندانه د خپلو اقدارو په قدر نه پوهېږي، له نیکه مرغه دا دی دا دود په ماتېدو دی، زموږ فرهنگي حلقې اوس ژوندي هم ستایي، د دې نمانځنو او ستاینو په لړ کې نن د ننگرهار ولایت اطلاعاتو او فرهنگ ریاست د حقدار استاد، شاعر، لیکوال او ستر ژبپوهاند ښاغلي دوکتور زیار صاحب اتیایم زیر پسرلي په اړه غونډه جوړه کړې، مننه ترې کوو او کور ودانی ورته وایو.

استاد زیار د ژبپوهنې استاد په نوم ډېر پېژندل شوی، رښتیا هم پ سرتاسري پښتونخوا کې د استاد زیار په کچه په ژبپوهنه کې بل چا کار نه دی کړی، په ژبپوهنه کې دومره کار نه له استاد وړاندې چا کړی او نه یې شاید وروسته او له نړۍ والو معیارونو سره یې برابر کړ، ښاغلی پوهاند صاحب د پښتو نویو ویونو جوړلو (نیولوګیزم) سرلاری دی، په رسینو کې د پښتو ځینې سوچه کلمې د استاد د هڅو برکت دی، نوموړی په

حقيقت کې د راتلونکو نسلونو استاد دی، مورچه اډه یو، چې د ده حق به راتلونکي ادا کړي او دده هڅې به په راتلونکي کې رنگ راوړي. د استاد شعر هم له نثره کم نه دی او بنسکلې شاعري یې کړې، نوموړی د سوچه پښتو پلوي دی، خپل ټول اثار یې په سوچه پښتو ليکلي او له نورو هم همدا هیله لري.

محصلینو، استادانو او خپرکو ته مو وړاندیز دی، چې د استاد ټول اثار دې ولولي، ځکه چې په ژبپوهنه کې د استاد نوښتونه یې ساري دي، له پانگه والو مو هیله ده، چې د نوموړي اثار چاپ کړي او تر خلکو یې ورسوي.

ننگرهار پوهنتون هڅه کوي، چې په راتلونکي کې د داسې غونډو کوربه وي او د ژبپوهنې په برخه کې د استاد اثار په تدریجي ډول د ژبو او ادبیاتو پوهنځي په کریکولم کې شامل کړي.

په فرهنگي ولولو

پوهندوی ببرک میا خپل

د ننگرهار پوهنتون رئیس

د افغانستان د اسلامي جمهوریت اجرائیه رئیس

ډاکټر عبدالله پیغام

د پوهاند ډاکټر مجاور احمد زیار د اتیایمې کلیزې په مناسبت ، علمي سیمینار ته د افغانستان اسلامي جمهوریت د اجرائیه رئیس جلالتماب ډاکټر عبدالله پیغام !

د خوښۍ ځای دی ، چې د ننګرهار لیکوال او فرهنګپال ، نومیالی الغان لیکوال او ژب پوه پوهاند ډاکټر مجاور احمد زیار د اتیایمې کلیزې په مناسبت علمي سیمینار جوړ کړی دی ، زه پوهاند صیب ته د اتیایمې کلیزې مبارکي وایم او د سوکاله ژوند هیله ورته کوم .

د پښتو ژبې د ودې او پراختیا په برخه کې د استاد نه سترې کېدونکې ، هلې نه هېریدونکې دي ، چې د کلونو کلونو لپاره به د پښتو ژبې د لیکوالو او خپرونديو د لارې مسال وي ، زه هیله من یم ، چې ځوان خپرونکي د استاد له لوري د ژب پوهنې په برخه کې رامنځته شوي بنسټونه لاسپې غښتلي او پراخ کړي .

پوهاند زیار سره له دې چې د غربت په دیار کې یې د ژوند شپې تېرولې ؛ خو هیڅکله یې خپله هېوادنۍ مینه له یاده ونه ایسته ، بلکې د خپل هېواد خلکو او ژبې پر وړاندې یې د مسوولیت په درک کولو سره بې شمېره کتابونه ولیکل ، د کتابونو سکالوکانې یې تل نوي مسایل وي ، چې له دې وړاندې پرې یا په پښتو کې چا کار نه وي کړی او پرې ډېر لږ کار شوی وي . زه د استاد د ادبي او څېړنيزو هڅو ستاینه مننه کوم ، چې په هر ډول سختو حالاتو کې یې قلم نه دی غورځولی دی ، بلکې له دې لارې یې له هر ډول امتیاز پرته خپلې ژبې او خلکو ته خدمت کړی دی ، هیله من یم ، چې د پوهاند زیار له اثارو څخه د هېواد په پوهنتونونو ، علومو اکاډمۍ او

نورو اکاډميکو مرکزونو کې په ځانگړي ډول په پوهنيز نصاب کې
اساسي کتنه وشي.

داد خوشالۍ ځای دی، چې د استاد په ژوندونې د علم او ادب زانگو
ننگرهار کې د اطلاعاتو او فرهنگ رياست په مشرۍ د ليکوالو او
فرهنگيانو له لوري د پوهاند ډاکټر مجاور احمد زيار ستاينغونډه
جوړېږي، زه د دې غونډې له جوړوونکيو او سمبالوونکيو څخه مننه کوم،
چې د دغې درنې غونډې د جوړېدو لپاره يې خولې تويې کړي او له پاک
رب نه ورته اجر و نه غواړم.

په درنښت

ډاکټر عبداللہ عبداللہ

د فغانستان د اسلامي جمهوريت اجرائيه رئيس

د پوهاند ډاکټر مجاور احمد زیار د اتیایمی کلیرې په ویار علمي غونډې
ته د افغانستان د علومو اکاډمۍ پیغام:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

پوهاند ډاکټر مجاور احمد زیار زموږ د هېواد له پیاوړو ژبپوهانو څخه
دی، لوړ علمي او ادبي شخصیت یې له گڼو اړخونو څخه برخمن دی، د
پښتو ژبې د معاصر فرهنگي بهیر د وتلیو او منلیو څېرو په لیکه کې ځای
لري، پوهاند زیار د پښتو ژبې او ادب د معاصر پیر هغه ځلانده څېره ده،
چې د خپل خواږه ژوند لویه برخه یې د پښتو ژبې او ادب په علمي او
فرهنگي ډگر کې نه سترو کېدو وکولو هلو ځلو ته ځانگړې کړې ده، د پښتو
ژبې د علمي او کره کېدو لپاره یې په لسگونو څېړنیز، ژبپوهنیز علمي،
ادبي تاریخي آثار او مقالې علمي ټولنو ته وړاندې کړي دي، چې د پښتو
ژبې ژبپوهنې، ادب، تاریخ، فرهنگ او نورو مسایلو په اړه دي.
پوهاند زیار پیاوړي لیکوال څېړونکي، شاعر، کره کتونکي، ادبپوه،
ژبپوهاند او د پښتو ژبې او ادبیاتو استاد دی، چې آثار او افکار یې د
پښتو ژبې او ادب په وده او پرمختیا کې ارزښتناکه ونډه لري او د
افغانستان په معاصرو لیکوالو او څېړونکو کې د یو حقدار پښتون
لیکوال او څېړونکي په توگه د پښتو د نوې ژبپوهنې د علمي مسایلو د
بنسټګرو په لیکه کې ولاړ دي.

له نېکه مرغه پوهاند زیار نن له مور سره دی اوس، چې په ننگرهار کې د
هغه اتیایمه کالیزه نمانځل کېږي، د افغانستان د علومو اکاډمۍ د هېواد
د لوړې علمي، فرهنگي ادارې په توگه د یادې غونډې د جوړوونکو دا
فرهنگي هڅه ستایې او په دې هیله یاستو، چې پوهانو او څېړونکو به د

خپلو لیکنو او خپرنو په ترڅ کې د پوهاند زیار د ژوند ، اثارو او افکارو په اړه هر اړخیزې خپرنې کړې وې او د دې غونډې د مقالو ټولګه به په ګانده کې خپرونکو د ادبیاتو زده کوونکو او مینه والو ته یوه غوره او باوري معلوماتې سرچینه وگرځي ، په پای کې د لوی خدای په دربار کې پوهاند زیار ته د اوږد او خوشحاله ژوند دعا کوو او د دې غونډې جوړوونکو ته د لا غوره فرهنګي خدمتونو د سرته رسولو لپاره د بریالیتوبونو هیله کوو.

په درنښت

خپرنپوه ثریا پوپل

د افغانستان علومو اکاډمۍ د ریاست (سرپرسته) لخوا

د نوميالي ژبپوهاند دكتور مجار احمد زيار
د اتيايم پسرلي په وياړ د هغه د علمي او فرهنگي خدمتونو نمائځغونډې
ته
د سلاکار وزير او د ننگرهار والي پېغام!

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

درنو استادانو، قدرمنو علمي او فرهنگي شخصیتونو، زړه ته رانږدې
قلموالو او د نوميالي ژبپوهاند دكتور مجاور احمد زيار د علمي او
فرهنگي خدمتونو په پار د جوړې شوې نمائځغونډې بناغلو او اغلو برخه
والو!

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته

د پښتو ادب ریا لېست لیکوال او شاعر گل پاچا الفت وايي:

ډېر تفاوت شته په انسان کې د معنا په لحاظ

واړه مشغول دي، ځينې ځان ځينې جهان جوړوي

نن مور او تاسو د هغه لوی استاد د خدمتونو نمائځغونډې په نیت سره
راټول شوي یو، چې د ژوندانه اتیا پسرلي یې دي هېواد، پښتون ولس،
پښتو ژبې او پښتون قام ته مثبت او غنمیت ثابت شوي، د ویاړ ځای دی،
چې دكتور ژبپوهاند استاد مجاور احمد زيار پښتو ژبې ته هغه خدمتونه
وکړل، چې ترده پخوا په دې برخه کې چانه وو کړي، یا که شوي هم وو ډېر
کم وو، هغه د ژبې سوچه والي او کره والي ته د پښتو د اصیلو لغاتو نعمت
وبانښه او د ژبپوهنې په برخه کې یې زښت زیات کتابونه ولیکل.

استاد زيار د ژوند له اتیا پسرلیو سره داسې ملگرتیا کړې، چې یوه شېبه
یې خپل فکري او فزیکي ځواک، فکر او احساس د ژبې او قام له خدمته نه
دی، غافله شوي، د شکر ځای دی، چې وایي اوس هم د ورځې لس ساعته

کار کوي او د خپلې ژبې د غنا او له نورو ژبو سره سیالی په لاره کې یې د کار هوډ مني ځوانه ده.

دکتور زیار صاحب په ډېره مینه، سپېڅلتیا او متانت د ژبې په برخه کې د ستاینې وړ خدمتونه کړي، پښتني لهجې او پښتني ژبني ارزښتونه یې په پوره ځیرتیا او دقت څېړلي او راتلونکي نسل ته یې د سوچه او کره پښتو د ښار دروازي پرانیسي دي.

د استاد د هڅو او هاند له برکته ده، چې اوس مهال زموږ په پوهنتونونو کې د ده له اثارو گټه پورته کېږي، لیکوال او قلموال دده پر لار قدم ږدي او دده خدمتونو ته د قدر په سترگه گوري.

همدې ویارونو موږ دې ته وهڅولو، چې د قدرمن دکتور زیار صیب د ژوندانه د اتیایم پسرلي په بانه د هغه د علمي او فرهنگي خدمتونو ستاینه او قدر داني وکړو او او سني نسل ته دا جوته کړو، چې پښتو ژبه یې کسه نه ده او لاخو د استاد زیار په څېر لویې هسټۍ لری، دغه ډول نمانځغونډې ټولني او خلکو ته فکر ورکوي، له ژبې او ژبني ارزښتونو سره لېوالتیا او احساس وینوي، خلک دې ته خیر کوي، چې پښتو ژبه د کار سړي لري، لاهم دا ژبه شمله ورلري او لاهم دا ژبه ژوندۍ او پرمختگ پراوونه وهي. موږ دې نمانځغونډې د جوړېدا له امله له تاسو ټولو قدرمنو درپه له تله مننه کوو، چې تشریف مو راوړی او د دې نمانځغونډې برخه وال یاست، له هغو ښاغلو هم مننه کوم، چې د دې نمانځغونډې په جوړېدا کې یې هلې ځلې کړي دي.

د استاد زیار د ژوندانه او هڅو د لارو پسرلیو په هیله

په درنښت

محمد گلاب منگل

سلاکار زیار او د ننگرهار والي

د لوی او بښونکي خدای په سپېڅلي نامه
د علم او ادب مینوالو، درنو گډونوالو، مشرانو، کشرانو، خویندو او
ورونو!

سلامونه او نېکې پېرزوینې مې ومنئ.
ویارم، چې په داسې یوه پرتیمینه غونډه کې برخه اخلم، چې د خپل استاد
اولارښود، ژبپوه، څېړونکي، ژباړن، شاعر او د پښتو او ادب د ځلانده
ستوري پوهاند ډاکټر مجاور احمد زیار د اتیبایمې زرکالیزې په ویار
جوړه شوې ده. پوهاند ډاکټر مجاور احمد زیار د پښتو او ادب هغه ځلانده
او مخکښه څېره ده، چې په خپلو ادبي پنځونو، څېړنو او ژباړو یې د
پښتو او ادب پانگه بډایه او تلیاتې ساتلې ده. د استاد لوړ خیال، ژور
فکر، علمي او ادبي هلو ځلو، پوهنیزو او روزنیزو څېړنو، هنري او شعري
پنځونو او لیکنو، همدارنگه د ده علمي او فرهنګي هڅو په پښتو
ادبیاتو کې د هنر او پوهې ډېرې بېلې او روښانه ساتلې، زیار صیب د خپلو
ادبي او علمي هڅو تر څنګ ډېر شمېر رسنیزې لیکنې او شنې د هېواد په
ورځپاڼو، مجلو، مهالنیو خپرونو، راډیو گانو او تلویزیونونو کې د ملي
ژبو سربیره په انګریزي او الماني ژبو خپرې شوې دي. زیار صیب ډېری
وخت په پوهنتون کې د یو اکاډمیک استاد په توګه خپل نیم ژوند ښوني
او روزنې ته ځانګړی کړی او په دې برخه کې یې ډېر شاگردان روزلي او
پاللي دي، د دې سپېڅلې دندې سربیره یې ګڼ شمېر علمي، ادبي،
فرهنګي، څېړنیزو او تحقیقي اثار لیکلي، چې یو شمېر یې اوس د
پوهنتونونو په درسي نصاب کې هم شامل دي، چې زمونږ نني او
راتلونکي نسلونه به ترې خپله ژبه، فرهنګ او ادب زده کوي. پر دغه ټولو
هڅو سربیره زیار صیب د یوې کره لیکنې پښتو، او نوي ازاد پښتو شعر
غبرګ غور څنګونه هم له سترو بریو او نوښتونو سره پرمخ وړي او په دې
برخه کې یې پښتو ژبه د نړۍ د نورو ژبو سره سیاله کړې ده او دا هڅې یې د

پښتو ادبياتو په تاريخ کې په زرينو کرښو ليکل شوي دي. زيار صيب د خپلو ټولو ادبي، علمي، فرهنگي او څېړنيزو فعاليتونو سر بېره ښه شاعر هم دی، دده شاعري يو ځانگړی سبک لري، نوموړی په خپلو شعرونو کې د پښتني چاپيريال غميزې، کر او ونه، ناتار ونه، ستونزې او نيمگړتياوې، د ژوند دردونه د پښتو ژبې په بېلابېلو شعري قالبونو کې په ډېرو لوړو خيالونو او نوښتگرانه انځورونو او سمبولونو کې په ژوره ټولنه انساني او پښتني افغاني مينه په خپله خوږه او نرمه ژبه رانغاړي او په دې برخه کې يې اثار د کيفيت او کميت له پلوه غني دي، نوموړي د پښتو شعرونو سر بېره په پارسي، انگرېزي او الماني ژبو هم شعرونه ليکلي دي. هېره دې نه وي، چې زيار صيب د اوسني پښتو ادب هغه سرلاری شاعر دی، چې نورو شعري قالبونو ترڅنگ د آزاد او سپين شعر يو تکړه لارښوود او شنونکی پاتې شوی او په دې برخه کې يې نه سترې کېدونکې هلې ځلې کړې دي، زيار صيب هغه نوښتگر شاعر دی، چې ځوان شاعران هڅوي ترڅو نوې او ملي شاعري وکړي. د پښتو ژبې او ادب له پاره د زيار صيب پنځونې هغه ډيوې دي، چې تر ډېرو به بلې او روښانه وي. الله تعالی دې زيار صيب ته ډېر عمر ورکړي ترڅو د پښتو ژبې او ادب مشالونه هم داسې ځلانده واوسي.

له پاملرنې مو يوه نړۍ مننه

په درنښت

پوهمل غلام نبي فراهي
پارلماني چارو کې د دولت وزير

د پوهاند ډاکټر زیار د اتیایمي کاليزي ، علمي غونډې ته !
یه د بیت نیکه زوزاته ! نوره نړۍ پر ځای پریږدئ ، له خپلو نژدې تر بورانو
؛ خو یو لوست واخلم ! (زیار).

لرغونپوهنه د پوهاند دوکتور زیار له څېرمو څېړنیزو بوختیاوو څخه.
له لرغونو زمانو راهیسې بېلابېلو پوهنیزو څانگو د خپل پرله پسې یون
په ترڅ کې د انسان ، انساني ژوند او چاپېریال په تړاو زیات پت رازونه
څرگند کړي او ناسپړلې غوټې راسپړلې دي ، د پوهنیزو څانگو دا یون د
انساني اندونو او فکرونو د لا غورږېدو پر لار مخ پر وړاندې درومي او
چټکي یې د مهال په تېریدو زیاتون مومي.

د پوهنیزو څانگو دا نه تم کېدونکي یون هغه رښتیني تاریخ دی ، چې
لارویان یې یا له سترو ماتو او غمیزو سره مخ کړي او د سر په ورکړه ورته
پربوتي او یا یې د ویاړ هغې کچې ته رسولي ، چې د سر لوړۍ تر ټولو ستر
خول (تاج) یې ور په سر کړی دی ، دا د پوهنیزو څانگو د پرله پسې یون
رښتینوالی دی ، چې باید پر مخ تللی وای ، د پوهنیزې څانگې هغه لاروي
، چې د خپل سر په ورکړه او د سر په بیه یې پکې پرمختگ کړی او یا هغه
، چې د همدې پوهنیز یون د پرمختگ په اړه یې خپل سر ته د ویاړ تاج
گټلی دی ، دواړه د دې نه تم کېدونکي پوهنیز یون د بریالیتوب لوړې
څوکې دي ، چې هم یې لاروي ابدی کړي او هم یې پوهنیز یون رښتینوالی
څرگند کړی دی.

د انساني اندونو تاریخ دا راڅرگندوي ، چې د بشري ټولنو اندونو او
واندونو (فکرونو او خیالاتو) د زمانې په لمن کې د پوښتنو له رامنځته
کولو او هغو ته له ځوابونو پیدا کولو سره یو ځای پرمختگ کړی دی ، د
پېښو زېږېدل او یا مخې ته راتلل ، انسان پوښتنې ته اړ ایستلی او
انساني اند ځواک یې د ځواب موندلو هڅه کړې ده ، اوس مهال هم د

پوهنيزو څانگو د ودی او پایښت بنسټيزه لاره د پوښتنو رامنځته کول او هغو ته د ځواب موندلو لړۍ ده؛ خو په دې يوه توپير، چې د پخوانيو پوهنيزو کړيو (حلقو)، تر منځ به د ټوليزو (کلي) افادو او پوښتنو لپاره د پر له نښتو ځوابونو د پيدا کېدلو لار په ګوته کېده او څرګندېده، په داسې حال کې، چې په اوسمهالې پوهنيز چاپېريال د ځانګړو پوښتنو لپاره د ځواب ويلو ځانګړې ځانګړې شته، دا د پوهنيزو څانګو د پنځولو او منځ ته راوستلو بنسټيز لامل دی، چې لومړۍ يې انديزه (تيوريکي) بڼه جوړه شوې او وروسته يې د بشپړې پوهنيزې څانګې په توګه د نورو څانګو تر څنګ وړ دريځ موندلی او پياوړی کړی دی.

زموږ په هېواد کې هم د پوهنيز يون لړۍ همدا سې پایښت موندلی، د شلمې پېړۍ په پيل کې د نوي پوهنيز سيستم بنسټ کېښيښوول شو، دوديزې زده کړې او دوديزې کړنلارې او څېړنلارې ورو ورو نوي شوي او له نړيوالو پوهنيزو ارونو سره سم يې په ښوونځيو او پوهنتونو کې د نوي پوهنيزې پښت د روزنې او پالنې لارې چارې پيل شوې، د نوي پوهنيز چاپېريال په منځ کې د انساني پوهنو د نورو نويو څانګو تر څنګ لرغونپوهنه (ارکيالوجي)، پخوانۍ ليکپوهنه (پاليو ګرافي)، سېکه پوهنه (نومسماتيک) او يو شمېر نور يې خپلواکې څانګې د پام وړ وګرځېدې، له دې سره سره، چې په ددغو څانګو کې لومړني څېړندويان او مخکښان بهرنيان او په ځانګړې توګه له اروپايي هېوادونو څخه راغلي او يا راغونښتل شوي، پوهان ول؛ خو زموږ په هېواد کې د نوي روزل شوي پوهنيز (اکادېميک) پښت نوښتګرو پوهانو او څېړونکو هم د دې څانګو د ودې او پرمختيا لپاره داسې ډاډمن ګامونه پورته کړل، چې يو ځواک د خپل مهال بهرنيو څېړونکو ته مل او مرستندوی وګرځېدل او

بلخواييې د راتلونکي افغاني پوهنيز پښت لپاره د زيات پرمختگ لاره پرانېسته.

لرغونپوهنه زموږ په هېواد کې د يو خپلواک د سپېلین په توگه د افغاني نامتو پوهانو خدای بخښلي استاد احمد علي کهزاد ، خدای بخښلي شاهي باي مستمندي ، بناغلي زمريالي طرزي ، پوهاند دوکتور الفشاه خدران او مرحوم پوهاند حسن ضمير ساپي له نومونو سره تړلي يادېږي.

استاد کهزاد او مستمندي له بهرنيو لرغونپوهانو څخه افغاني پوهنيز ډگر ته د لرغونپوهنې څانگې د رالېږدوني خورا ارزښتمنې چارې تر سره کړي ، هم يې په سپړنو او کېندنو کې برخه واخيسته او هم يې د څېړنيزو چارو په پاللو کې ، دهغو د کارو زيار پر بنسټ لرغونپوهنه د يوه خپلواک د سپېلین په توگه افغاني پوهنيز ډگر ته راوپېژندل شوه ، د دې پوهنيزې څانگې د دودونې او پراخونې پر لورد پوهاند خدران ، پوهاند ضمير ساپي او زمريالي طرزي ونډه بيا خورا غوښنه او نه هېرېدونکې ده ، د لرغون پوهنې د څانگې د نوموتيو مخکښانو راوړوسته يو گڼ شمېر ځوان لرغونپوهان او څېړونکي د دې څانگې چوپړ ته چمتو شول او دا څانگه يې د ځانگړي مسلک په توگه د نورو د پام وړ وگرځوله ؛ خو هغه شمېر افغان پوهان او څېړونکي د گوتو په شمار دي ، چې لرغونپوهنه يې د خپل ځانگيزو موخو د ترلاسه کولو په موخه کارولې ده.

پوهاند دوکتور زيار په افغانستان کې يو له هغو مخکښو او ځانگړو افغان څېړندويانو او پوهانو څخه دی ، چې لرغونپوهنې ته يې د يوې خپلواکې پوهنيزې څانگې په توگه کتلي او په وده او پراختيا کې يې هومره اوچته ونډه اخېستې ده ، چې ارزښت يې د يوه مخکښ ځانگيز لرغونپوه په کچه ارزول کېدای شي.

يو خوا يې د خپلو څېړنو او پلټنو لپاره له لرغونپوهنې څخه د يوې مرستندويه څانگې په ډول گټه پورته کړې او له بل لوري يې د لرغون

پوهنې په تر او د ارزښتمنو څېړنيزو اثارو په ژباړلو سره په هېواد کې د لرغونپوهنې څانگه بډايه کړې ده، د دې ترڅنگ يې په ځينو سيمو کې هم سپړنو بريالۍ چارې تر سره کړې او هم يې د يوه لرلاس څېړونکي په توگه د هېواد د يو شمېر لرغونو سيمو انځورونه برابر کړي او تر څېړنيز مرکزونو يې رسولي دي.

د وکتور زيار په خپلو زياتو څېړنيزو اثارو او ليکنو کې د وړاندې شويو اندونو او افکارو د پخلې او سپيناوي لپاره د لرغونپوهنې برياوې په خورا اغېزمنه بڼه کارولې دي، ترڅنگ يې د پوهنيزو څانگو هغه دوه اړخيزې اړيکې هم جوتي کړې دي، چې د موخو (د هدفو) له اړخه سره ورته پوهنيزې څانگې يو بل ته اړتيا لري، د دې وينا د پخلې لپاره يې له نورو گڼو ليکنو څخه يوازې ((پښتو او پښتانه د ژبپوهنې په رڼا کې)) اثر څخه د څو بېلگو يا ونه کوم:

د ((پښتو او پښتانه د ژبپوهنې په رڼا کې))، اثر په ۱۷ مه پاڼه کې يې د کوچي تېرونو د مېشتخاينو د سپيناوي لپاره د انگريزي لرغونپوهنه د څېړنو پايله داسې را اخېستې ده: (د انگليستان تلويزيون څلورم چپنل د ۱۹۹۹-۰۴-۱۹ پر مابڼام د وگړپوهانو يوې ډلې د سيکيانگ په تکلې مکان کې يو شمېر لرغوني موميایي شوي مړي وڅېړل او په ډاگه يې کړه، چې هغه له او سنيو تورک- مغولو استوگنو سره نه، بلکې له بېلابېلو کوچيانې تېرونو سره اړخ لگوي، چې له قفقاز او نورو سيمو څخه له مخزيريو ۲-۷ مې پيرې پورې هلته راغلي، مېشت شوي او واکمنۍ ته رسېدلې دي.)

د همدې اثر په ۲۰ مه پاڼه کې د خوتن د پاچا نوم د هغه ډبر ليک په يادولو زبادوي، چې د تورکستان په ختيځ کې تر لاسه شوي دي، په دې اړه ليکي:

(زمور د ژبې زړې ترينې نښې نښانې د لومړي اودويمي زېږدي پېړۍ هندي ډبرليكونو په ځينو ويونو کې ليدل کېږي، چې له کوشانيانو سره اړه پيدا کوي او هغه هم په هغو پور وپوښو (مستعارو لغتونو) کې چې د ختيځ تورکستان په ډبرليکونو کې د درېيمې زېږدي پېړۍ تر پايه را رسي، له دغو ليکنو څخه په يوه کې د خوتن د پاچا نوم راځي، چې هينها (Hinajha) (يا په خوتن ساکي ژبه هينايسا (Hinayasa) سرلښکريي ستاينوم (لقب) وو. او په دې ډول نورې زياتې بېلگې شته، چې په دې لنډه ليکنه کې يې د پوره سپړلو شونتيا نشته.

پوهاند دوکتور زيار يوازي دا چې د تاريخي ژبپوهنې په چوکاټ کې يې د خپلو پوهنيزو او څېړنيزو هڅو د سپيناوي لپاره د لرغونپوهنې له برياوو څخه گټه پورته کړې، بلکې د لرغونپوهنې د لا بېاينې او پراختيا لپاره يې هم داسې ارزښتمن گامونه پورته کړي، چې زمور په هېواد کې يې نه لرغونپوهنه او نه لرغونپوهان هېرولای شي، د دې وينا د سپيناوي لپاره د افغاني لرغونپوهنې په ډگر کې د هغو دوو ارزښتمنو اثارو يادونه کوم، چې د بهرنيو نامتو لرغونپوهانو له لوري ليکل شوي او د پوهاند زيار په نوښت پښتو ژبې ته راژباړل شوي دي.

لومړۍ د الماني لرغونپوه پاول بوخرا (Paul Bucherer) اثر (Die Aspekte und problem traditioneller Bau- und Wohnformen im Gebiet des Afghanischen Hindukusch)

چې په اروپايي څېړنيزو کړيو کې يې لوړ دريځ خپل کړی دی، دا ارزښتمن اثر پوهاند زيار پښتو ژبې ته راژباړلی دی او پښتو نوم يې (پښتانه او ورونه مليتونه، گډ پېښليک، گډ برخليک) ورټاکلي، دغه کتاب پر ۱۳۶۲ لمريز کال د افغانستان جمهوري دولت د چاپ او خپرونې دولتي کومېټې له خوا له گڼو انځورونو سره يو ځای په ۲۷۵ مخونو کې خپور شوی دی، په دې ژباړې سره نه يوازې دا چې د يوه نامتو اروپايي

لرغونپوه اثر په افغانستان کې د لرغونپوهنې خانګې اړوندانو ته وپېژندل شو، بلکې د یوه ډاډمن اخځ په توګه د افغاني لرغونپوهانو له لوري د ګټې وړ هم وګرځېد، د دې اثر منځپانګه د افغانستان لرغونې تاریخ او په افغانستان کې د مېشتو ژبتو کمیزو ډلو تپلو انځوریزه اتنو لوجیکي څېړنه نه ده.

د پوهاند زیار په نوبت د لرغونپوهنې په ډګر کې پښتو ژبې ته دویم راژباړل شوي ارزښتمن څېړنیز کتاب، د الماني نامتو لرغونپوه هېلموت هو مباح (Die Kaniska-inschrift Von Surkh-Kotal) نومي اثر دی، چې په ۱۹۲۰ زیږدي کال خپور شو. او د هېواد کې تر ژباړلو وروسته په لوري ۱۹۹۰ زیږدي د افغانستان د علومو اکاډمۍ د لرغونپوهنې خانګې له لوري ((د کنېشکا د سره کوتل ډبرلیک (باختري ژبه))، تر سرلیک لاندې په ۱۲۲ پاڼو کې خپور شو، د دې اثر منځپانګه لکه، چې له نامه څخه یې څرګندېږي، د بغلان ولایت د سره کوتل له سیمې څخه د ترلاسه شوي، لرغونې ډبرلیک متن دی، دا څېړنیز اثر یو خوا د اروپایي ژبپوهانو او لرغونپوهانو ډلې او د هغو د ژباړنو او شننو پایلې دي، چې دیاد شوي ډبرلیک په برخه کې یې تر سره کړي دي او له بل پلوه په افغانستان کې د پالیو ګرافیکي څېړنه لرمړنۍ بشپړ پښتو ژباړل شوی اثر ګڼل کېږي.

همدا راز د سمنگان د رباطک ډبرلیک پښتو ژباړه، چې د سره کوتل له هغه سره یې زمانې واټن نیمه پېړۍ کېږي، د کوشاتي (باختري) ژبې د دویم تازه لاسته راغلي لاسوند او د لندن د ختیزو ژبو د منځۍ soas نومیالي لیکپوه پروفیسور سیمز ویلیمز په انګرېزي ژباړلي او شنلي، په نوموړي ډګر کې د پوهاند زیار له نویو بریاوو څخه ګڼل کېږي، (فردا مهالنۍ د تېرو څو کلونو ګڼه، ستو کولم).

پوهاند دوكتور زيار د خپلو مسلکي څېړنو او پلټنو او پلټنو په ترڅ کې د يوه اماتور لرغونپوه په توگه ساحوي لرغونپوهنه (field archaeologist)، هم له پامه نه ده غورځولې، پر دې سربېره يې، چې د هېواد له لرو پر تو سيمو څخه د لرغونو ټاټوبو او تاريخي پاتشونو انځورونه راټول کړي دي، سپړنو کېدنو ته يې هم پاملرنه کړې، چې زه يې دلته د دوو بېلگو په يادولو بسنه کوم:

په ۱۳۵۳-۱۳۵۴ لمريزو کلونو کې يې، چې د ننگرهار ولايت د نور درې (تلکي) پر يوه غونډۍ د يوه لرغونې څلور کوټيز قبر څوک وکېښ، چې په يوه پر بنه کې ژور کېنل شوي وو، پوهاند زيار د لرغونپوهنې د څانگې ټولو ارونو په پام سره هغه راوسپړه او رابرسېره کړې کوي. يې له اړينو څرگندونو سره د کابل پوهنتون د لرغونپوهنې څانگې مشر ارواښاد مېله بار نورستاني ته د ساتلو او پاللو په موخه وسپارله، د يادولو ده، چې د دغو سپړنو پر مهال ورسره خدای بخښلي سيد شمس الدين مجروح هملته په يوه مېلمستون کې مېلمه وو او له نژدې څخه د هغه بهير نندار چې وو.

پوهاند زيار خپلې څېړنيزې چارې د لرغونې ليکپوهنې يا پاليوگرافي-تربريده هم رسولي، چې د ژبپوهنې او لرغونپوهنې لپاره مرستندويه پوهنيزه څانگه گڼل کېږي، دی له يوناني نيولي تر ميخي سانسگریت، خروشتهي او دين دبیره (د اوستا او پهلوي) هغه پورې د پخوانيو ليکنو او ډبرليکونو د کار پوه په توگه په ۱۳۵۷ لمريز کال له فرانسوي لرغونپوهانو سره يو ځای د لغمان ولايت د اليشنگ درې د هغه لرغونې ډبرليک په ليدنه او څېړنه کې گډون کړې وو، چې پوهنيزه څېړنه او پېژندنه يې لا تر هغه مهاله نه وه، تر سره شوې، دا څېړنه د پاليوگرافي څانگې په ترڅ او د پوهاند زيار تر ټولو ارزښتمنه گڼه پوهنيزه کارندويې وه، د دې ترڅنگ، پوهاند زيار په ټولو رسمي او نارسمي څېړنيزو

سفر ونو کې ، چې د هېواد د لرغونو سيمو او تاريخي ودانيو کوم انځورونه اڅېستې ، له نيکه مرغه يو شمېر د سويس هېواد د ژبپوهنې څانگي په اړوند زيرمتون کې د افغانستان د ژبو اطلس پروژې په نامه خوندي پاتې دي.

لنډه دا چې پوهاند ډاکټر زيار په بنسټيزه توگه د ژبپوهنې ، پښتو ادبپوهنې او توکمپوهنې څانگو د وتلي او بې جوړې سرلاري په توگه د نوي پوهنيز پښت پر مخ د څېړنو او پلټنو داسې لورې راپرانېستې ، چې يو خوا يې ژبپوهنه له دویزو کړو وړو کړنلارو ژغورلې او بل خوا يې د هغو ټولو څېرمه او مرستندويه څانگو ، لکه لرغونپوهنې ، ليکپوهنې ، وگړپوهنې او نورو پوهنيزو څانگو په ملاتړ خپلې ارې درېکونې څانگې له نړيوالو پوهنيزو ارونو سره سمې د سيالۍ جوکه کړې دي.

زما باور دا دی ، چې د پوهاند دوکتور زيار د کاليزې نمانځل د افغاني وياړونو نمانځنه ده ، په دې هيله ، چې د اويا کلنۍ نمانځل يې د افغاني کولتور د نويو څېړنو او پلټنو پيلامه سي ، ژوند يې اوږد او قلم يې لاپياوړي غواړم !

په دښت

پوهاند رسول باوري

يوه پوښتنه او يو ځواب!

زهير شينوای

د درانه امرالله صيب له خوا مې د ۱۳۹۲ د حمل ۱۴ نېټه، دوشنبې پر ورځ د فيسبوک د مسينجر له لارې دا پيغام ترلاسه کړ، چې ليکلي: محترما! د ننګرهار ولايت او اطلاعاتو او فرهنگ رياست له خوا د چهار شنبې په ورځ د بناغلي پوهاند ډاکټر زيار صيب، د عمر د اتياؤم پسرلي ياد غونډه ده؛ نو ما هم د دې لپاره چې په دروند استاد يو څه وليکم؛ نو په بېره مې د زيار صيب نوم د انټرنېټ د نړۍ گوگل ته ورکړ او گوگل هم راته د پوهاند صيب اړوند خورا زياتې ليکنې تر مخ کېښودې، د همغو ليکنو د لوستلو له مخې، تاند وبيپانې ته ورسيدم، هلته مې د پوهاند صيب په خورا زياتو علمي ليکنو سترگې ولگيدې او ورسره سم مې د د ډاکټر صيب خسرو سنگروال په هغې مرکې سترگې ښخې شوې، چې د (پوهاند دکتور زيار سره يو بانډار)، تر عنوان لاندې ليکل شوې وه.

د دې مرکې هره پوښتنه او هره ځواب خورا په زړه پورې وه، خوله بده مرغه په ټوله کې د هغې اورول، د دې ناستې او پروگرام له حوصلي وتلې خبره وه؛ نو ځکه ما ورته يوازې يوه پوښتنه او ي، ځواب وټاکه.
هغه پوښتنه داسې ده:

استاده! دا رښتيا ده، چې په ليکنو، ويناوو، رسنيو کې، پرلپسې رادو د بدونکي نوي نوي ټکي او ويونه له سېلمې ستاسې رغاوونې دي؟
د استاد زيار ځواب:

وارله مخه چارناچار، دا خواهشيني او نهيلي څرکندوم، چې يو گڼ شمېر ليکوال او ان پوهان له نورو ژبو سره زما د ((سيالۍ)) خبره يوازې او يوازې له نيولو جېزم سره غوټه کوي او د نوې تيوريکې او مېتوديکې ژبپوهنې په رڼا کې مې، له پارسي تر انگليسي پورې د سيالۍ له مخې د نوې پښويي (گرامر)، ويپوهنې، اړپوهنې (اېټمو لوجۍ)، سيند کښنې

(لېکزيکوگرافي)، ليکلاري (ستاييلېستيکس) شعر پوهنه او غږپوهنه (پويتیکس و فونېتيکس)، گړدود پوهنه (گويش شناسی) گړنپوهنه (فرازیولوجي)، د هېواد خوارلس ژبو پر څه له پاسه سل گړدودونو څېړنې او څه له پاسه درې زره (رسنيزې) ليکنې څېړنې او تر ټولو روسته، د پښتو او پښتنو لومړنی ژب، توکميز (اپتنو، لينگوېستيک) تاريخ پر بده وهي!

نوې رغاونه (نيولوجيزم) زما د ژبنې، فرهنگي هاندو هڅو او هغه هم د يوې يوازېنې کره ليکنې پښتو د يوې نه بېلېدونکې برخې په توگه دا رڼاوی ياسپيناوی په کار دی، چې دا ټولې علمي، فرهنگي، نوې رغاونې نه دي، بلکې له لويه سره هغه ((څلورگونې پښتو پانگه))، رانغاړي، چې ما د غورځنگ په هماغو لومړيو کې ډاگيزه کړې ده:

۱. ژوندی او دوده گړنې کړدودي، لکه: پړاو، لوبغالی، ډېری (اکثريت) خبريال، کډوال، ستونزه، بره، پندغالی، بټی، پرگنه، اړيکی، اړین ولکه، نیوکه، کچ (سطح، مقیاس)، کچه (اندازه، مقدار) شونی، پلور وپېر، لارې چارې (تدابیر)، ماتې گوډې، خپلمنځي (خودمانی، ذات الیښی)، خپلمنځي اړيکي، ترينگلی، نچورلی، پسوللې، ښاغلی، اغلې...

۲. زړه پانگه، لکه، نړی، هې، اد، یون، ویار، ویی، اند، واند (خیال) نوماند، پېر، بهیر، پایله، لامل ناوړین، ناتار، رښته (حق)، برم، پرتم، بریا (دستوارد) بری او بریا (پیروزی و دست آورد)، ژمنه، پرېژه (طلاق)، دو تنه اړه تره، اړ او تر او نور...

۳. رغاونیزه، لکه: روغتون، پوهنتون، زېږنتون، زېرمتون، مرستون، پوهنځی، پالنجی، پخلنځی، خبرځای، تمځای، الوتکه، چورلکه، اورگاډی، خرگاډی، اسگاډی، لاسگاډی، بنسټپال، بنسټپالي،

بنکپلاک، زببناک، نیواک، نیواک گر، (اشغالگر) بلوساک، بلوسگر)،
 بلواک، خپلواک، پلاوس، کتنپلاوی، (امین دریخ)، پوهاوی،
 وراڼپوهاوی، (ناسم پوهاوی)، ټولگتی، (وزارت فواید عامه)، همگتی،
 (هېوادونه)، ټولگتی (هېوادونه)، ویپانگه، وییزیرمه، رغاو،
 خپراوی، رغاوی، سماوی، نوملر، نوملیک، نوملیکنه، لوبغالی،
 لوبدل، اورلوبه، وزلوبه، پایلوبه، لاسرسی، لاریون، پر، مخیون
 ،لیکلار، چارواک، زورواک، ولسواکی، تنظیمواکی، کورواکی، ولسمشر
 .(کره:هېوادمشر) بریسنالیک، (کره، بریسنالیک) وگی، وگړپوهنه، ټولنیوه

۵

، لرغونپوهنه، توکمپوهنه، ټلواله، شتون، نشتون، منبسته، (اقرار)، منبسته)
 انکار)، لیکنه، خیرنه، شننه، خیرنه، شونتیا، گواښنه، پانگونه، ننگونه، ار
 زونه، وړاندیز، گوتخنډنه، گوتنیونه، پوخلاینه، وړاندیز، وړاندوینه، وړا

ن

دو پینه، غوتنه وړاند پینه (عرضها و تقاضا) خوندینه، پېروپلور، اړه تره یا
 اړ او تر او (زدوبند، بندوبست)، رخه سخه (کینه او عناد) خپریدا، سپیدا
 ، ټوکېدا ...

۴. پورپانگه (مستعاره) پانگه، لکه: حکومت، دولت، تخنیک،
 میخانیک مېکانیزه، انیسر، ډاکټر (دوکتور)، بانک، کمسپسون،
 ټکنالوجي، کمپیوتې، انټرنېټ، وزیر، وزارت، والي، سفیر، سفارت،
 یاسپورت، ویزه، سکرتر، آتشه، مالیه، دفاع، عدلیه، محاکمه،
 محکمه، مخابرات، اطلاعات، فرهنگ، گمرک، بیمه، تعرفه، آوېز،
 سپورت (ورزش)، رپورت (رپوټ) (گزارش)، دېموکراسې (ولسواکی)....
 او دا خبره هم سمه نه ده، چې دا دومره نوې رغاوې د یوه نومپرلي
 (مشخص) وگړي کار دی، دا د پېرو لیکوالو، رسنوالو، پوهاند او
 فرهنگیانو او په تېره د ځوان کمپیوټري پښت له نوښتونو گڼل کېږي،

چې د کمپیوټر ساینس دنومونو (گورتپاڼه، کورپاڼه، ووبپاڼه یا جالپاڼه، نړیجال...) او بیایوزر کلن (پارسي، عبري) او ونیز نومونه (شنبه، یک شنبه، دو شنبه، سه شنبه، چار شنبه...) رایښتو کول (لومړنۍ، یونۍ، دونۍ، درنۍ، خلنۍ، پېنځنۍ، ادینه).

د پوهاند دوکتور مجاور احمد زیار نوبستکرانه زورتیا

د پوهاند وینا ده: له اوبو سره سم تگ مړه کبان هم کولای سم وي هر څوک کولای شي؛ خو ژوند هغه وخت ستونزمن شي، چې د عامې قاعدې خلاف پریوه کړنه لاس پورې شي.

بناغلي زیار صیب په لسگونو داسې لارو تگ پیل کړې، چې د پښتو ژبې او ادب د لیکوالو پیل پرې نه دی، لگېدلی، څوک، چې په نا اشنا لارو ورځي، او یا هم د نوې لارې د جوړېدو فکر ورسره وي؛ نو له بلا ستونزو سره به مخ کېدل پر ځان مني، زیار صاحب د پښتو ژبې او ادب په دغه لاره کې د ستونزو د حل پر وخت معنوي ستونزې ډېرې ګاللي، کله چې یې نوی فکر رامنځته کړی؛ نو په ورین تندي منلي؛ خو د خپل هوډ آس یې د خپلې موخې ترمنزله رسولی دی، زه دلته د بناغلي د څو نوبستونو یادونه کوم:

(پښتو پښویه)، د بناغلي پوهاند ډاکټر زیار صاحب هغه اثر دی، چې د ګرامر د ګړنو او ورسره منځپانګه یې ډېری سلنه نوبت دی، چې اوس د پښتو ژبې مینه وال او څانګوال یې په بشپړه پاملرنه په کار وړي زه یې دلته خو بېلګې راوړم:

خپلواک او ازونه (واول)، لښتلیک (جدول)، بیواک او ازونه (کانسونټه ګر پوهنه، صرف)، څیز نوم (اسم) ستاینوم (صفت)، شمېر نوم (عدم)، نومخري، (ضمیر)، کړ (فعل)، کړول (قید) و بیګي (ادات) او داسې نور (لیکلارنېود)، د بناغلي پوهاند دوکتور مجاور احمد یو بل نوبستیز اثر دی، چې ډېری بحثونه یې پر یوه (پښتو، کره پښتو) راځي ځي، په دغه اثر کې پر رغونیزه یا ګرامري یو رنگي، و یې پانګیزه رنگارنگي، لیکلار او لیکدود، د رغاو نیزیا پښویز (ګرامري) یووالي آرونه پرنسپونه سربلونه او وستربلونه، د یوې، کره پښتو لیکلارې اړوند لیکدود، ټکي پر ټکي

بې مه راپارئ، ديوي، کره پښتو ليکلاري سيندگي ډوله لارښود، بشپړ بحث شوی دی او د پښتو ژبې ليکوالو بې هغه لارې ښودلي دي، چې هم د نړۍ د باوري ژبو په څير د ليک يوه لارښيي او هم ورو سره يې د منځپانگې په سسمه لېږدونه کې د کره گړنو او غونډلو بېلگې وړاندې کړي دي.

زه دلته يوازې د (د) او (له) سر بل په خپل ځای ته کارول د غونډلې (جملې) مانا ناکره کوي:

کره: تل به دې ساتم له پردو وطنه.

ناکره: تل به دې ساتم د پردو وطنه.

په څرگنده پورته بېلگه ساده ښکاري؛ خو کومې پاریکۍ ته، چې ليکوال زموږ پام راوړلی دی، نوښتگر فکر دی، په دغه ډول ډېرې بېلگې راوړلای شو.

د پارسي ځپلي او اردو ځپلي پښتون د ناکره غونډلو څو بېلگې راوړم، چې ښاغلي په نوموړي اثر کې راوړي دي:

ناکره: ته چرته پاتې کېږي؟

کره: ته چېرې اوسې؟

ناکره: د سولېط هر اقدام مفيد تماميدای شي.

کره: د سولې هره هڅه گټوره پرېوتای شي.

کره: دغه کتاب ما ته چندانې دلچسپ نه دی.

ناکره: دغه کتاب مې دومره نه خوښېږي.

په نوموړي اثر کې د پارسي ويونو هغه کره ويونونه وړاندې کوي، چې د پښتو ليکوال له لوري ناکره ويونونه ورته کارېدلي يا کېږي.

پارسي	ناکره پښتو	کره پښتو
آبدار	اوبه لرونکی	اوبلن
باغدار	بن لرونکی	بنوال
دروگر	دېونکی	لوگری
نشانگر	ښکاره کوونکی	ښکارندوی ، څرگندوی

د نوموړي اثر په سیندگی ډوله لارښود کې یې د پری وپیونډه په کره بڼه وړاندې کړي دي، چې د پری لیکوالو ناکره کارول، لکه: کره (کندوز) ناکره (کندز، قندز).

کره (مخ گڼه)، ناکره (د مخ شمېره، د صفې شماره) او داسې نور... بدل مېچ (پښتو شعر څنگه جوړېږي؟)، اثر کې ښاغلي زیار صاحب، چې تر ټولو غوره نوښت کړی دی، هغه د پښتو نظمونه پر سیلابونونیک سیستم د وزن کولو موضوع ده، نوموړي د پښتو شعریا نظم لپاره د سیلابونونیک تله رامخې ته کړه او د پښتو نظمونو تلل یې د ژبې د جوړښت له مخې د خلیل بن احمد پر عروضي سیستم کچ مېچ کول یې ناټیک کاروباله.

نن سبا موږ ټول پښتو نظمونه د کیفی وزن په سیلابونونیک سیستم وزن کوو او د وزن کچه یې معلومو.

د ښاغلي زیار صاحب یو بل نوښت په شعر او شاعری کې د ټپیزې رامنځته کول دي، که څه هم ځینې ځوان شاعران د دغه نظامي خپل د رامنځته کولو دعوه کوي او ځینې بیا وايي، چې دغه کار په پښتو نظمونو کې تر ټولو لومړی د لغمان ولایت ولسي شاعر سید باووجان کړی دی، زه، چې کومه مطالعه لرم او په دغه برخه کې چا شاعري کړي، هغه ښاغلی زیار صاحب دی، چې همدغه نظم ته یې د لیکلو پروخت کې (ټپیزه) سرلیک ورکړی دی او په دغه نامه یې د شهرت پورته ور برابر کړی دی.

د سيد باووجان د (منگولې) په اثر چې د بناغلي پوهنوال لال پاچا ازمون
 په زيار راټول شوی دی، په (۴۶) مخ کې يو منظوم کلام راوړل شوی، چې
 ټپيزې ته ورته دی؛ خود ټپيزې نوم نشو ورکولای؛ ځکه چې يو خو
 باووجان ورته ټپيزه نه ده ويلې او له بلې خوا د هر بند وروستی دوی
 مسرې يې لنډې، ته ورته وزن اخيستی نه دا، چې د دغه د لومړيو درو
 مسرو بنسټ يې پر لنډې ولاړ دی، وايي:

زه په غم و کي شوم غمجنه
 کرم غم له غمه بې وطنه
 غمونو غم راواړوننه
 که غم له غمه ويريدنه
 په مابه راتله جوړه جوړه غمونه
 غماز به ولي د غمولوبې کوينه

ځان دې له ماسره پخلا کړه
 سپنه خولگی دې ماته را کړه
 ماته دې مخ غماز ته شا کړه
 زه په سلا کړه ځواب را کړه
 زه دې له بلې ياری وويستم مينه
 غماز به ولي د غمولوبې کوينه

د تابسه څنگه مـــــــدعاوي
 تاته مخ غمازتـــه شاي
 زمابه تاته داويناوي
 زړه پسه سلاکړه جواب دې دادی
 که بله وينې ماته مه گوره مينه
 غمازبه ولي د غمولو بې کوينه

د زيار صاحب په (اند واند) شوي ټولگه کې ، چې پر (۱۳۷۹ل) لمريز کال چاپ شوې ده، تر (۱۲) زيات داسې نظمونه يې پخپله زيار صاحب ورته ټپيزه ليکلې ده او يا هم همدغه ټپيزې خپل ته يې د منځپانگې له مخې بېل سرليک ورکړی دی، چې په همدې بنسټ د (ټپيزې) خپل پنځوونکي پوهاند زيار بللی شو، لاندې يې خو بېلگې را اخلو.

لاندې ټپيزه يې داستا په ياد کې تر سرليک لاندې د ۱۹۹۷ز کال د (۹) مياشتې پر (۴) مه نېټه ليکلې ده.

بې له تازـــه د کـــک پـــه څـــيريم
 بې لـــه طـــرمخ دې ورک انـــد هـــبريم
 لـــه ژونـــد وژواک دربانـــدې تـــبريم
 ستا بـــه زه يـــاد يـــا بـــه دې هـــبريم
 زه چـــې قـــدم پـــر قـــدم تـــا يـــا د و مـــه

د رنځورو سلامونه ټپيزه په ۱۹۹۷ز کال کې (۹) مياشتې پر (۱۸) مه نېټه ويلي ده.

سرمې هسک نه شوله بسـتره
په دردد ورنځ شپه تر سحره
هم کوری ورځ تر مـازيگره
د مـازيگر زيريه لمـره
پر روغو وایه درنځـورو سلامونه
د غم کميس (۱۴۱۰/۱۹۹۷).

بې تـامې زړه نچـور نچـور شي
له ژوند ژواکه هسې مور شي
دا جوړ جهان رايانـدي توـر شي
غم دې کميس نه دی چې جوړ شي
زماله عمره سره سم شول ستا غـمونه
گل خانگه (۱۹۹۷/۱۰/۲۲):

گونـدي ، چې نولس مې بيا شـل شي
د ژوند خوښۍ مې يو پرسـل شي
بيا مې بالبنـت د يـار خنـگل شي
خانگه به نن سبا کي گل شي
مايي په سرکي سرې غوټۍ ليدلي دينه !

پایله:

بناغلي پوهاند دوكتور مجاور احمد زيار په پښتو ژبه او ادب كې ډېرې نوښتونه كړي دي، د نوښت پر مهال د چاپه سپورو او كمزورو نظرونو له خپلې لارې نه دې راگرځېدلى په پوره مړانه او خواكمن هوډ يې د پښتو ژبې او ادب په برخه كې په كانو كې لارې جوړې كړي دي.

په پاى كې د خوشحال بابا يو بيت راوړم:

قتلمې مې كړې د شهدو ورتنه سازې
د وريشو په ډوډو يو چې چاشخوند كړ

ماخذونه:

۱. زيار، مجاور احمد، (۱۳۷۹ل)، اندو واند. علامه سيد جمال الدين افغان فرهنگي ټولنه.
۲. زيار، مجاور احمد ۱۳۸۲ل، پښتو پښويه. پېښور، دانش خپرندويه ټوله.
۳. زيار، مجاور احمد، ۱۳۸۲ل، ليكلارښود، پېښور، دانش خپرندويه ټوله.
۴. سيدباووجان، ۱۳۷۷ل، منگولي، پېښور، دانش خپرندويه ټوله.

د استاد زیار اتیایمه زوکالیزه

(یاد غونډې ته پېغام او وینا)

بخښنه غواړو، چې د ډېروس او کونښن باوجود زموږ بېرته خوا ته د درتګ اجازت نامې مرحله په وخت ترسره نه شوه، په دې کې به یې خبر وي؛ خو دغه یو څو کرښې استاد زیار صاحب ته، یون صاحب او د پروګرام ټولو برخه والو ته درلېږ، هیله ده، چې دا گلې وډې کرښې به مو د پښتنې مینې د شرکت د احساس په توګه ومنلې شي.

زه د پښتو اکېډمۍ او هم له خپله جانبه د افغانستان د اسلامي جمهوري دولت د سرحدونو او قبائلي چارو وزارت، د ننګرهار ولایت مقام او د سرحدونو او قبائلو چارو ریاست، د ډېر قدرمن او محترم استاد زیار صاحب، د محترم استاد اسمعیل یون صاحب، د ننګرهار د قومونو او اولسونو د نمائنده شاعرانو، ادیبانو او هغو ټولو اشخاصو، چې دا غونډه یې ترتیب کړې ده او موږ ته یې په کې د برخه اخیستو وینا کړې ده، د زړه له تل نه مننه کوم او د کوزې خوا د شاعرانو او ادیبانو نېکې هیلې او ښې ارزوګانې تاسو ته درلېږم.

په دې لنډ تنګ او بیرنده وخت کې مو ډېروس وکړ، چې د محترم استاد ډاکټر زیار صاحب دې د ستورې ته د وینا د ګلو ښکلي کېدی تیاره کړو؛ خو راته ممکن نه شوه، چې په دې ورځو کې زموږه رخصتي وي. د ظاهر شکېب نه مې د غونډې ترتیبات او غوښتل، چې هغه د ایمپل له لارې د استاد یون صاحب کتاب راته راوړېږه، کتاب، چې مې د ایمپل نه رانقل کړو؛ نو په غبرګو شیشو کې راته نه ښکارېده، سخت مشکل سره مخ شوم؛ ځکه چې په لاس راسره دوې شپې وې او کارونه بلاها راته پراته وو، یوې خواته د پوهنتون نه اجازت نامه یا د اېن اوسې مسئله مې په دماغو راسوره وه، بلې خوا ورځې راته د گهنټو په حساب شوې.

محترم استاد زیار صاحب اول ستاسو او بیا دې د یون صاحب خوانه وې
بده، چې مونږ درته یوازې پښتني مینه او د پښتو مینه درلېږو، هیله ده،
چې دا قلیل کسیر به مو قبول کړی.

د استاد یون صاحب دغه ارمان خو پوره شوی، چې که هغه چرته د محترم
زیار صاحب په شاگردانو کې یاد شي، او وکولی شي، چې د دې شخصیت
د علمیت نه نېغ په نېغه استفاده وکړي، د یون صاحب دغه ویاړ، چې هغه
د محترم استاد زیار صاحب د یو څو خاص شاگردانو څخه د کیرونيې
(قطار) د سرکسانو نه یاد شو او زه هم د خپل استاد په درناوي کې د هغه د
ژوند او علمي او ادبي خدماتو د اعتراف په توګه دغه یاد کتاب او لیکلو
، یون صاحب به په دې سره د استاد حق ادا کړی شي، یا نه، ولې زما په
فکر د هغه غاړه به په دې خلاصه نه شي، چې هغه د لازياتو خدماتو موقع
یواځې ځوانانو ته پرېږدي، بلکې زما په خیال اوس د پرې ذمه واریانې نېغ
په نېغه ده په اوږو راځي، که څه هم مونږ پوهېږو، چې یون صاحب له
خدماتو نه ډارېږي؛ خو ترې ارزو مو دا ده، چې هغه دې د خپل نظر غشي د
دې دوو نوو دروازو هم را اړوي.

تر کومه، چې په ژوند د یو چا د قدر دانی یا د هغوي د خدماتو د اعتراف
خبره ده؛ نو په دې اړه به زه یوه وره غوندي خاطره درسره شریکه کړم؛ خوا
دې د چا پرې بده نه وي، په حقیقت کې مونږ د خپلو مشرانو، نومیالیو یا
خپلو شاعرانو او ادیبانو د خدماتو په اعتراف کې ډېر د بخل څخه کار
اخلو، هغه که د کوزې خوا دي او یا که د برې خوا دي؛ ځکه د دې دستورې
په مناسبت دا یقیناً ډېره د ویاړ خبره ده، چې نن د یو داسې ستر علمي او
ادبي شخصیت د خدماتو په اعتراف کې دغه غونډه جوړه شوې ده، چا
چې خپل ټول ژوند هم دغو علمي، ادبي او فرهنګي چارو ته منلي دي.

د یو لیکوال په ژوند، د هغه د ژوند او اثارو په حقله څه لیکل اوس یو عام
دود دی او د محترم یون صاحب دا خبره په ځاني ده، چې باید مونږ د خپلو

نومياليو د کار و زيار څېړنه او اعتراف د هغوی په ژوند کې اوکړو، چې که چرته څه مشکل وي، چې د دوی تر مخه راته حل شي؛ خو بايد دا کار يواځې ځوان کهول ته پرې بنودل به هم سم نتايج رانه وړي، زما په فکر د مشر خېل مرسته يا نظر ورته ضروري دی، د دې نه زما مراد په خپله يون صاحب او هم د ده رنگا نورو مشرانو ته اشاره ده؛ ځکه چې د دوي په لارښودنه به ځوان کهول ته نه يواځې د منزل تعين او شي، بلکې د منزل پر اوونه به هم ورته اسان شي.

د محترم استاد يو ځاي کې د انقلاب په معاملاتو هم غږېدلی بلکې که دا او واپيو، چې هغه د انقلاب يو بيړوند غړی هم پاتې شوی؛ نو يې ځايه به نه وي؛ خو استاد تر مونږ او ستاسو په دې ښه پوهېږي، چې انقلاب که سياسي وي او که فرهنگي، خپل مداراج لري، کله چې په ټولنه کې يا په يو فرهنگ کې هغه پورې يا کرې سره نژدې شي؛ نو ترې خوځښت پيدا شي او بيا د انقلاب او ازې يا نغمې خورې شي، څنگه چې مخکې ما اووي چې محترم استاد په خپله ټولنه کې دغه دواړه تغيرات له ډېرې نژدې ليدلي او هم په کې متحرک پاتې شوی؛ خو په نتيجه کې د کوم انقلاب چې ده، مرسته کړې ده، هغه د فرهنگي انقلاب پياوړتيا ده نه چې د بيړوند انقلاب پلويتوب کول، (او گورئ په دې حواله د يون صاحب هم دغه کتاب، کې د استاد څخه د انټرويو زلړی).

لنډه دا چې د محترم استاد صاحب، شخصيت او هم هغه د کار يوه لنډه غونډې جايزه دغه ستاسو په وړاندې د يون صاحب کتاب کې دي، هر نقد و نظر، چې د محترم استاد د شخصيت او فن په حواله څوک کول غواړي، په خپله استاد او د هغه اثار ورته حاضر دي.
زه به خپلې خبرې په دې يو څو جملو کې راغونډې کړم:

خومره چي محترم زيار صاحب په بره خوا کي ځوان طبقه ليکوالو ته ورخوړدی، په کوزه خوا کي هم دغسي د ځوانانو د زړه ټکور دی، پرته له هغو چي پښتو يې اردو کړې ده او د زيار صاحب ليک ته برهمني ليک وايي.

ما په شخصي توگه د محترم استاد اختيار کړې دغه مفکوره ډېره خوښه ده، چي: المانيان د دې له پاره ژوند کوي، چي کار او کړي، بايد مونږ کار او کړو؛ ځکه چي مونږ ته لا ډېر کار پاتې دی. ستاسو ټولو څخه يو جهان مننه، چي د محترم استاد د دې غونډې په مراسمو کي مو موږ ياد کړو او هم مو زموږ احساساتو ته موقع ورکړه. په درناوي

ډاکټر نصرالله جان وزير

ډايرېکټر پښتو اکېډمي پېښور پوهنتون، پښتونخوا

چې فریاد یې دولس او قلم فریاد شي
په ټولنه کې خاوند د اعتماد شي
په همت او په پخې ارادې باندې
پوهنتون کې نومیالی او یاد استاد شي
دیوال، باغ او بڼې کې ملیاري کړي
ارمانجن د پښتنو د اتحاد شي
ورته ټیټه په درناوی شي د پسر سرونه
چې سړی وي د سړو کوي کارونه
د همزولو په قطار کې چې ممتاز وي
د مسلک د غوړیدو په هڅو هڅو
د هوډ من فکر خاوند او یکه تازوي
د بریو سر سر منزل ته لاره باسي
کار او زیار کې یې موندلی د ژوند رازوي
د کتاب مینه یې زړه کې په غورځنگ وي
ده خپرنو ته ورکړی نوی رنگ وي
راشه درشه د دوستی په کار وبار کې
چاته کم نه وي راغلی په روزگار کې
د پوهنې، ژبپوهنې سر لښکر شي
هسکه غاړه د ملگرو په کتار شي
ستر ادیب، نوماند شاعر او پوخ لیکوال شي
سر را پورته کړي به ښکلي ننگرهار کې
په اغزنو لارو کې رسې منزل ته
ښکلی گل شي د پښتو د پگړی ول شي
چې په زیار یې ټکي توري شپي رڼا شي

گوره گوره ځلنډ ستوري د سبا شي
زور او زروت ه د هيچا سر تيت نه کا
معلم وي دړنډو د لاس امسا شي
تنگ نظره يې چرت زغملی ن شي
د ادب د بن بلبل د ژبې سا شي
د وطن په مينه مست وي هسکه غاړه
سم په سمه لاره ځي نه ځي په شاړه
د هېواد ولايتو کلو بانډو ته
لکه باز ځي شنو درو او سردرو ته
منډي ترړي بڼکته پورته پسې کاندي
چې څه وگټې پښتو او پښتنو ته
په اخلاص خدمت ته ملاو ترې کلکه
لر او بري يې حيران پاتې کارنامو ته
گانې جوړي کا پښتون او د پاره
د بري منزل ته باسي نوي لاره
ورسره غم د وطن او د ملت وي
مخالف د هر خيانت او جنابت وي
قام يې نه وي په مقام باندي خرڅ کړي
بلدي خورنه وي غم خور په لوړ همت وي
د کتاب او د قلم سره لوبېږي
طرفدار د حقيقت او صداقت وي
د خپل فکر او د فن په مټ نازيږي
سياست نه کړي خو سياست باندي پوهېږي
ابتکار او د کار مينه چې لري څوک
هغه خامخا گټلي لوړ مقام وي

ميرنسي دي، چي کپسي گتسي په نره
ننگيالي ولاړ هميش په ننگ او نام وي
ليونني د اقتدار او پيسه سري
رنگ يي ورک شه جوړپيغورد ملک او قام وي
خو چي شوک په صداقت سره خدمت کړي
په هغودي زماسل ځلي سلام وي
(زيار) په ډبرڅه باندي ارزي (عمشريکه)
نو په ياد يي شو شعرونه ليکه ليکه

په درنښت

محمد هاشم (عمشريک)